Masca – instrument al fricii, al înrobirii şi al minciunii

„Nimeni nu a murit din cauza coronavirusului!”

„Această epidemie nu este una de virus, ci este o epidemie de teamă imensă și stres […] Ceea ce au spus toți legiștii este că nu există cineva care să fi murit din cauza coronavirusului. Și voi repeta asta: nimeni nu a murit din cauza coronavirusului”.

Dr. Stoian Alexov, președintele Asociației Bulgare de Anatomopatologie.

Nicicând, în istoria veche ori recentă a omenirii, nu a mai fost avansat un asemenea punct de vedere homofob: „eşti bolnav, eşti vinovat!”. În România, cu capul şi privirea plecată, cu masca îngenuncherii voinţei libere, bine plasată pe gură şi peste nas, se trăieşte azi timpul vinovăţiei generale statuate prin lege. Fratele tău a devenit duşmanul tău, precum în vremea stalinisto-bolşevic-sionistă, când burghezo moşierimea şi chiaburii, cei care „sugeau sângele poporului, stând în spinarea lui”, erau demascaţi ca „duşmani de clasă” în cadrul şedinţelor publice de judecată, de sinistră şi tragică amintire.

Cei mai înfocaţi apărători ai măştii, ai distanţării sociale şi prin asta ai sănătăţii omului, au devenit supraveghetori voluntari în slujba binelui comun, sărind ca arşi în magazine sau mijloace de transport în comun, demascând cu indignare şi mânie proletară, pe cel care este în culpă, prins că tuşeşte şi masca nu-i stă cum se cuvine pe figură!
Ferit-a Sfântul să pui mâna ta infectată cu virusul ucigaş pe vreo legumă sau pe un fruct şi în loc să îl iei, îl pui nemulţumit, la loc în ladă!

Adevăratul scop al purtării măștii este controlul minții, pe care controlorii Noii Ordini Mondiale îl vizează în mod deliberat cu propaganda lor subliminală. Este modalitatea de a schimba mintea și caracterul unei persoane și poate fi realizată în mod conștient sau inconștient, cu voie sau fără voie.

În primul rând, măștile cunosc cenzura, acoperirea gurii însemnând reprimarea vocii libere a conştiinţei umane.
În al doilea rând, măștile simbolizează supunerea, renunțarea la accesul

nerestricționat la oxigen, elementul vital al vieții. Întreaga agendă a NOM nu se referă la virus; este vorba doar despre control.
Este vorba despre obligarea oamenilor să se supună voinței manipulatorilor NOM, chiar și atunci când este nejustificată din punct de vedere legal și medical.

În al treilea rând, măștile sunt o reminiscență a roboților. Sunt dezumanizante. Ele înlătură capacitatea unei persoane de a vedea chipul unei alte persoane. Ele creează distanță și separare între oameni, îngreunează comunicarea prin limbajul corpului și ne îngreunează empatia pentru ceilalți, deoarece această empatie se bazează adesea pe a vedea cu adevărat o altă persoană.

Prin obligativitatea purtării măștii, oamenii sunt dresați să poarte botnițe, si să devină slugile Ocultei, sclavii îngrădirii drepturilor omului creat de Dumnezeu după chipul şi asemanarea Sa.

Prin mască și distanțare socială, se urmărește modificarea modului de gândire, de reacție la ordine, instaurarea unui nou mod de comportament și relație între persoane.

Obiectivul final este așa cum s-a anunţat: „nimic nu va mai fi ca mai înainte”.

Se construiește sub ochii noștri o nouă lume, permanent separată și deconectată (precum și testată, urmărită, monitorizată, supravegheată, medicată și vaccinată). S-a instituit, prin voinţă politică, de către slugile leviatanului, un sistem oficial, elaborat, de inducere a fricii la nivel naţional. A fricii obsesive, acaparatoare, alimentată zilnic prin toate mijloacele de mass media, prin termometrizarea oriunde în magazine, piețe, policlinici şi spitale, în orice instituție a statului.

Nu vedem cu ochii noştri cum elita masonică satanistă s-a pus de bunăvoie în slujba tiraniilor mai vechi sau mai noi? Nu vedem cum s-au vândut şi s-au angajat să ducă la pierzare Biserica, ocupând prin înşelăciune scaunele înalte de arhierei şi trădând Ortodoxia, fără a suferi nici cea mai mică mustrare? Evident cu aprobarea pseudopatriarhului apostat serghianist al BOR.

Vom trăi mereu cu botnițe, distanțări sociale și celelalte restricții, indiferent dacă respectăm sau nu regulile dictatoriale.Acest lucru nu cred că a fost bine înțeles.

Slujitorii statului antihristic nu au niciun interes să existe o Biserică puternică, ci

una docilă, care să satisfacă şi să se supună intereselor puterii trecătoare pe acest pământ, înrobită la rândul ei intereselor constructorilor Noii Ordini masonico-globaliste Mondiale. De teama de a nu se mai închide bisericile, ca în perioada stării de urgență, care a lovit duhovnicește și material BOR, ierarhia încearcă prin acest exces de zel de aplicare a restricțiilor pandemice să evite o nouă închidere a bisericilor și mănăstirilor. Dar nu din dragoste pentru mântuirea credincioșilor!

Participarea la slujbele religioase din bisericile parohiale și mănăstiri, dar mai ales în centrele episcopale a devenit o distopie, o malformatie hidoasă, în care iubirea aproapelui este înlocuită cu distanțarea socială, iar masca înrobirii şi a sclaviei este la loc de cinste pe figură, ceea ce face imposibilă închinarea la icoanele apărate cu străşnicie de eventuala infectare cu virusul ucigaş. Tot mai mulți preoți, ierarhi și chiar călugări din exces de zel, mascați la rândul lor, induc cu orice prilej în rândul credincioșilor teama de infectare care poate duce la sminteală, iar direct, ca reacție, reducerea prezenței pleromei la slujbele religioase.

Creștinismul înseamnă iubirea aproapelui, nu distanțare socială, mângâiere, nu primire glacială. Credinciosul când vine la biserică vrea alinare și mângîiere, nu blagoslovenii cu masca pe figură de la doi metri de la un preot care se teme mai mult de boală și moarte, decât de Judecata Mântuitorului Hristos. Unde este dragostea mântuitoare? Destui se smintesc atunci când în loc de iubire primesc… distanțare socială, în loc de un sfat duhovnicesc capătă un dezinfectant, în loc de sărutul icoanelor vindecătoare, un refuz prin montarea unui cordon de distanțare, în loc de curajul de a înfrunta boala au parte de un discurs teologic, în care frica de moarte prin covid e mai tare decât Învierea. Excesele clerului în aplicarea restricțiilor alungă credincioșii din biserici.

Aflăm ca s-a ajuns în sate din Oltenia, ca preoții să vină la înmormântare în combinezoane sanitare cu mască chirurgicală profesională și vizetă ca să nu se infecteze cu Covidul de la decedatul din coșciugul sigilat sau de la rudele acestuia.

Unde mai este exemplul preotului curajos de pe vremuri, care din dragoste de semeni împărtășea muribinzii de lepră, ciumă, holeră, gripă spaniolă sau sfârtecați de bombe? Ce exemplu oferă pleromei tratate cu dispreț, ierarhii trădători ai dragostei lui Hristos, care din exces de zel, fac prea des și prea multe

plecăciuni mai marilor lumii trecătoare, fără a-şi da seama că s-au transformat treptat și sigur în cărturarii și fariseii din vremea Mântuitorului Iisus Hristos?

Preotul trebuie să fie un propovăduitor al vieții hristice, al mântuirii și Învierii, nu un martor mascat și speriat al covidului. Dacă creștinul nu-și mai găsește alinare la Biserică, în brațele binecuvântate și curajoase ale preotului fără frică de moarte, atunci unde să-și mai salveze sufletul pe calea mântuirii? Sinodul BOR ar trebui să dea nu numai reguli și restricții în vreme de pandemie, dar și să ofere exemplul evanghelic al curajului în fața bolii sau morții și dragostea față de oameni a Mântuitorului. Este o crimă ca mirenii să fie alungați de la potirul Împărtășaniei dragostei hristice, de teama pandemiei cu un virus sau a al repercusiunii din partea slugilor leviatanului.

Dăm cezarului ce este al cezarului, dar nu și conștiința și duhul Ortodoxiei, de teama puterii trecătoare, care ne diluează și ne falsifică Credința. Frica nu o întâlnim în Ortodoxie și în Sfânta Tradiție, ci doar curajul, credința și dragostea nebună în Adevăr. Să atingi cu mască și mănuși chirurgicale Sfântul Potir induce ideea că nu ai încredere în puterea vindecătoare și mântuitoare a Trupului și Sângelui lui Hristos. Cine poate face pasul de la dragostea aproapelui la distanțarea socială, de la vederea chipului Lui Hristos la o mască blasfemiatoare, de la epitrahil la combinezonul sanitar. Unde a dispărut curajul mântuitor al Preoților români din războaiele pentru apărarea țării cotropite de dușmani și din închisorile bolșevice ale statului comunist?

Distanțarea socială este într-adevăr distanțarea antisocială; este vorba doar de eliminarea atingerii umane din interacțiunile noastre. Oamenii precum au demonstrat elitele reunite cu diverse ocazii, se ating doar cu partea laterală a brațului, evitând orice altă atingere. Atingerea mâinilor înseamnă empatie, respect față de făptura creată de Cel Prea Înalt.

În mod oficial, fiecare dintre noi am devenit „Persoană suspectă de a fi infectată cu Covid-19” şi, totodată, ca o rezultantă logică: „Persoană suspectă de a infecta pe altcineva”. Deci, orice am face, suntem suspecţi! Aşa au stabilit slugile statului antihristic. Poate nu ne dăm seama că, iubindu-ne profund şi dezinteresat, ele luptă din răsputeri contra încăpăţânării noastre idioate de a ne îmbolnăvi şi de a-i îmbolnăvi şi pe cei din jur.

Desigur, această autoflagelare prostească nu rămâne fără ecou. Nu văd cât este

interes politic dar se anunţă, sub directa îndrumare a slugilor prea plecate ale cezarului şi stăpâniţi de o emulaţie specifică tâmpitului, recorduri care ne îngroapă tot mai adânc în relaţie cu ţările şi partenerii noştri externi. Record de amenzi, record de îmbolnăviri în 24 de ore, record de internări, record de focare de infecţie, record de măsuri punitive, legi aberante anticonstituţionale, care în mod inutil limitează drepturile cetăţeneşti până la absurd… Ne lăudăm, prin toate trompetele mass-media, dar şi prin vocile autorizate ale unor exponenţi ai sistemului politico-sanitar, că am depăşit Italia, Germania sau Franţa în numărul zilnic de bolnavi descoperiţi! "Avem de 10 ori mai multe cazuri, raportat la populaţie, decât Italia. Am reuşit această performanţă în doar două luni de zile", striga în gura mare, de curând, unul din comandanţii vânduţi iniţiaţilor lojilor masonice din umbră ai ocultei mondiale.

Şi, ancoraţi într-o altă realitate, persistăm în acest comportament sinucigaş fără a înţelege că sunt recorduri care, trâmbiţate, ne discreditează ca naţiune. Atât din punct de vedere social, cât şi economic. Atât pe tărâmul relaţiilor culturale, cât şi al turismului sau al legăturilor diplomatice fireşti dintre ţări. Nu, nu pledez pentru ascunderea adevărului, ci despre gestionarea lui cu responsabilitate.

Deja o mulţime de state, şi numărul lor creşte, nu mai permit intrarea românilor pe teritoriul lor decât cu condiţia carantinării, deşi faţă de toţi ceilalţi graniţele sunt complet deschise. Deja, noi, românii, suntem suspectaţi a fi purtătorii predilecţi ai bolii şi agenţii europeni principali ai răspândirii acestei gripe care a înfricoşat omenirea.
Dacă până acum, tot din vina noastră, când spuneai că eşti roman, străinul îşi căuta instinctiv portofelul, sau se uita dacă lebedele de pe lac sunt tot acolo, acum, în plus, el trece repede pe trotuarul celălalt şi îşi fixează mai ferm masca pe faţă… Am devenit suspecţii Europei!

Şi va fi greu, extrem de greu să ştergem această etichetă.

Cercetaţi fiind de Duhul Sfânt, Mângâietorul, atunci când va veni fără ştirea noastră, să găsească în noi credinţă puternică, trezvie şi curaj în Mărturisire, iubind *„Adevărul că el este lumină şi frumuseţe, este Dumnezeu".

*_Fiţi sinceri şi curaţi în tot ce faceţi, ca şi când Dumnezeu ar fi de faţă._

* _Decalogul lui Ernest Bernea_